

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/182/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613201722
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613201722.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcom I. T. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom R., K. XXX, štátny občan SR, II. J. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom R., K. XXX, štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, odporcovia 1./, 2./ a vedľajší účastník zastúpený JUDr. Andrejom Cífrom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, IČO: 37 756 508, v konaní o zaplatenie 1.042,27 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa a vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/72/2013-166 zo dňa 10. januára 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného p o t v r d z u j e.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcom, na účet právneho zástupcu odporcov, trovy odvolacieho konania vo výške 46,30 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol, odporcom priznal odporcom náhradu trov konania a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení poukázal na vznesenú námietku premlčania zo strany odporcov 1./ a 2./ ako aj vedľajšieho účastníka. Aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, keďže sa jednalo o režim spotrebiteľských zmlúv, na ktoré sa výhradne použije úprava Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ predložil Dohodu o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku zo dňa 02. 07. 2012, ktorou odporkyňa 2./ podľa § 533 a nasl. Občianskeho zákonníka pristúpila k záväzku odporcu 1./ . Odporkyňa 2./ vyhlásila, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch (bod 3.1. Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku). Podľa názoru súdu sa jedná o neplatný právny úkon pre absenciu vôle odporkyne 2./ . Táto vo svojej výpovedi uviedla, že nemala vedomosť o právnych účinkoch pristúpenia k záväzku. Konanie navrhovateľa (uznanie dlhu pod zámienkou splátkového kalendára, uzavretie dohody o pristúpení k záväzku) smerovalo k zlepšeniu právneho postavenia veriteľa a nemôže požívať právnu ochranu, keďže je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka). Súd vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania nepriznal. O trovách konania odporcov 1./, 2./ rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že im priznal spolu trovy právneho zastúpenia 320,33 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Tvrdil, že v danom prípade jeho právny predchodca neukončil právny záväzkovo-právny vzťah uzatvorený medzi postupcom na jednej strane a odporcom na druhej strane, nakoľko nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. S poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, Krajského súdu v Banskej Bystrici a komentáru k ust. § 52 Občianskeho zákonníka bol toho názoru, že v danom prípade je nutné aplikovať, pokiaľ ide o premlčanie, ustanovenia Obchodného zákonníka. Zároveň nesúhlasil, aby bol zaviazaný na úhradu trov právneho zastúpenia odporcom, nakoľko úkony právneho zástupcu odporcov považoval za účelové, avšak neúčelné navyšovanie trov konania, ktoré absolútne popierajú zásadu hospodárnosti konania. Navrhovateľ teda navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že jeho návrhu vyhovie, resp. aby rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Odvolanie bolo podané aj zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporcov, ktorý napádal výrok, ktorým mu nebola priznaná náhrada trov konania. Poukázal na to, že spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požaduje, objektívne účelné. Súd mal pri nepriznaní trov postupovať v rozpore s legislatívou EÚ, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v rozpore s vnútroštátnou právnou úpravou, ustálenou súdnou praxou a slovenskou právnou teóriou. Poukázal na vybrané rozhodnutia odvolacích súdov SR a navrhol napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že navrhovateľ by bol povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania. Uplatnil si trovy odvolacieho konania.

Vedľajší účastník na strane odporcov a odporcovia sa obšírne vyjadrili aj k podanému odvolaniu navrhovateľa. K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenie, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany navrhovateľa v priebehu odvolacieho konania neboli tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal v dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvého stupňa.

Pokiaľ navrhovateľ vo svojom odvolaní uvádza, že nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, odvolací súd konštatuje s poukazaním na ním predložené doklady, že v listine „Pokus o zmier“ zo dňa 28.1.2013 sa uvádza, že dňom 19.9.2008 bola pôvodným veriteľom vyhlásená mimoriadna splatnosť poskytnutého úveru. Preto je správny názor súdu prvého stupňa uviedol, že dňom 20.9.2008 začala plynúť premlčacia doba.

Pokiaľ išlo o trvanie premlčacej doby a aplikáciu konkrétnych právnych predpisov odvolací súd zdôrazňuje, že v danom prípade je nutné aplikovať trojročnú premlčaciu dobu v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka, nakoľko zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom v rade I. bola správne prvostupňovým súdom posúdená ako spotrebiteľská, pretože bola uzatvorená medzi veriteľom ako právnickou osobou - bankou (poskytujúcou úvery) a na druhej strane spotrebiteľom ako fyzickou osobou, ktorej bol úver poskytnutý na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Úverová zmluva spĺňala i charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred jej uzavretím. Aj keď išlo o zmluvu uvedenú v ustanovení § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka⁶), teda tzv. „absolútny obchod“, súčasne však ide aj o zmluvu majúcu charakter zmluvy spotrebiteľskej. Normy obchodného práva sú pre právne vzťahy vyplývajúce z takýchto zmlúv použiteľné len vtedy, ak neodporujú právnej úprave majúcej z dôvodu povahy prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov. Použitie občianskoprávnej premlčacej doby

v absolútnych obchodno-právnych zmluvách majúcich spotrebiteľský charakter (nepriamo) odobril aj Ústavný súd SR, ktorý rozhodoval o sťažnosti podnikateľa poskytujúceho stavebné úvery (Uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19. 6. 2013 vydané pod sp. zn. I. ÚS 402/2013).

Aj keby sa odvolací súd stotožnil s názorom navrhovateľa, t.j. že by bolo nutné aplikovať normy Obchodného zákonníka a premlčacia doba by bola 4 roky nebolo by možné vyhovieť jeho odvolaniu, nakoľko návrh vo veci samej bol podaný po uplynutí aj tejto doby.

Vzhľadom na vyššie uvedené bol odvolací súd toho názoru, že okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, stotožnil sa s jeho skutkovým a právnym záverom a rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Z týchto dôvodov rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil aj v časti, v ktorej okresný súd rozhodol o náhrade trov konania, navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcom trovy konania. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a to účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporcovia mali vo veci úspech, žiadali priznať náhradu trov konania, tieto vyčíslili (§ 151 ods. 1 O. s. p.). Aj v tejto časti okresný súd dostatočne a riadne odôvodnil svoje rozhodnutie. Uviedol, za ktoré úkony právnej služby priznal odporcom náhradu trov konania a v akej sume. Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na úkony právnej služby, náhrada ktorých bola v rámci trov právneho zastúpenia odporcom priznaná, aj podľa názoru odvolacieho súdu tieto boli poskytnuté dôvodne a účelne.

Pokiaľ išlo odvolanie vedľajšieho účastníka, tak podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa na základe poznámky 10a považuje aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). Právo spotrebiteľov združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeníach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov, vyplýva z § 3 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Takto založené združenie sa môže na súde podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, aby odstránil protiprávny stav, rovnako ako sám spotrebiteľ. Práva spotrebiteľov teda môže združenie chrániť tým, že sám podá návrh na súd proti porušiteľovi práva, môže podľa § 26 ods. 5 O.s.p. zastupovať účastníka na základe plnomocenstva, alebo môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 O.s.p.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z čoho možno vyvodiť, že aj vedľajší účastník, rovnako ako hlavný účastník konania, má právo na právnu pomoc pred súdmi (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky) a teda má právo i na náhradu trov právneho zastúpenia (§ 137 ods. 1 O.s.p.). Vedľajšiemu účastníkovi rovnako môže súd priznať náhradu trov právneho zastúpenia len vtedy, ak boli vynaložené v súvislosti s daným konaním a účelne.

Cieľom Združenia je kolektívna ochrana spotrebiteľa, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj zastupovanie spotrebiteľa v občianskom súdom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka, čo znamená, že samotné Združenie bolo vytvorené za účelom ochrany spotrebiteľa. Z uvedeného teda vyplýva, že samotné Združenie je spôsobilé a schopné chrániť záujmy spotrebiteľa, pričom odvolací súd uznáva argumentáciu vedľajšieho účastníka vo vyjadrení v tom, že má právo zvoliť si pri účasti v konaní právneho zástupcu, avšak odvolací súd takto vynaložené finančné prostriedky nepovažoval za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní, a preto by nebolo ani spravodlivé požadovať, aby takto vzniknuté trovy hradil neúspešný účastník.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko navrhovateľ ako aj vedľajší účastník boli so svojimi odvolaniami neúspešní nemajú nárok na náhradu trov konania. V odvolacom konaní boli úspešní odporcovia, ktorí si náhradu trov konania uplatnili. Uplatnili si trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 69,45 Eur spolu s trovami vedľajšieho účastníka. V zmysle ust. §10 ods. 1 vyhlášky 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za jeden úkon právnej služby zo sumy 1.042,47 Eur je 61,41 Eur. Potom v zmysle ust. § 13 ods. 2 vyhlášky patria odporcom v rade I. - II. trovy za jeden úkon právnej služby vo výške 61,41 Eur a režijný paušál vo výške 8,04 Eur, t.j. trovy odvolacieho konania odporcov spočívajúce v trovách právneho zastúpenia by predstavovali sumu v celkovej výške 69,45 Eur. Keďže si odporcovia v rade I. a II. uplatnili každý po 23,15 Eur, t.j. spolu sumu 46,30 Eur nemôže odvolací súd priznať viac ako si účastníci uplatnili., a preto súd priznal odporcom náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia vo výške 46,30 Eur.

Trovy vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov nepriznal. Podľa názoru odvolacieho súdu, vedľajší účastník, ktorý je založený na ochranu práv podľa osobitného predpisu, v danej veci podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, by mal byť schopný poskytnúť odporcovi ako spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci vedenej na súde odbornú pomoc sám. Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS je spôsobilé a schopné chrániť záujmy spotrebiteľa, aj keď má právo zvoliť si pri účasti v konaní právneho zástupcu, avšak odvolací súd takto vynaložené finančné prostriedky nepovažoval za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní a keďže trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka spočívali iba v trovách právneho zastúpenia, nemohol ich odvolací súd priznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.